

4

Nagy-Kőrös, máj. 7. 1856.

K. 513/568.

Kedves Károly László,

Ne adja isten, hogy egész életem folytatás annyira csalat,
hosszát bármiben, mint csalathosszát attól, hogy
én ez idő óta éreztem Pesten vagyok, Hedvigedre szava,
hogy s ez megnyeri a pályadíjat. De én nem voltam
Pesten, consequenter művedre nem szavartam, se
az nem nyert. Ha az első de-mek öntési lusta,
ságon, mely nem mozdul örömet, a másodikkal
a se kopart Mentovis barátod, s a bírák (talán
Béresi s Fókai ipse), kik az "Idegen" eleje székél
a se "magyar Hedvignek". Egyiket se ismerem,
ha olvasandó, írök róla neked.

Ergo: én a budai keserű vizek Kőrösön iddó
gálom keservesen. Ha most Pünkösdre föl nem ránk,
dúlsok, ne is tudom mikor. Arzonul befog a
vástag intelligencia Augustusig, hej pedig be jó
tenne pár hetet a tavakkalból fürdőn költszem!
Az a régi baj mindinkább rögzik, fejem ring,
szédülést kényeztet a mirag, kénytelen valét
entra alá velem magamat, hogy a Jánososi
kard lelakadását (azt hittem guszárosi leir) kés,
lettem. Ezeket nem dolgozok én, mert a székél
ni fenültség sevelő bajomat, se sokkor képes
sem vagyok arra, még a tanítás is nehezemre
esik.

Enyit állapotomról. Külömben családomban egész
sége, a gyermekek már nagyok, Zuzsa négen
sarkal már hogy írjak neked s ő is olvasáshoz
levelet, de én mindig procrastinálom. Mikor
Robert itt járt, kérdem felőled egyes maik,
oly jól esett; s elhatároztam maianap irai
hosszát, de végre elmaradt bírák.

A mi versgyűjteményemmel nézi: elég Kauzer,
welsch lesz bix az. De tudom, hogy más válna,
mikor csak kiarta volna őket: miért hagyjam más,
ra a rendszerét, s az egy két forint anyagi haszna?
Akkor meg kint a pap, kinek a papja: ily tartak,
ságbau több ember irlele találhat magának valót.
De haragdom Heckenstra: Józsefje igérte, s jó
majorra sem jelleme meg, pedig az én pesti usam
s talán budai fürdősem arról volt fölrelelt,
ne; mert akkor kapok pénzt, ha kijő.

Házi bizony, Károlykám, abból, ha te Magyar,
orkágra kijörel, szerel dolgot kane. Csakhogy ne
votna az ember mindig ott boldogsálan, a hol, a
minő helyreben épen van. Én mindig eligeteklen
volnam Körösön, de meglehet, ha innét eluennél,
ide vágyrám vinta. Kancem mindenestre köke,
lebb kell jönd az irvatalmi gócxlov (olvashad)
némeses ajkkal is: kócxlov — mert te sokat
skenvertél nygán, de mig fiatal vagy, s a fi,
atalság kemedele vitar — de nem öski ökel:
meglépi a fa lombjai erőszakosan — de nem fony,
nyarkója te rep esönderen. De látod, jó magam
már XXXIX-dik évemre beökreven a XL-dikke
fordulót az Mártinus elején s 1857 tavaszán, ha
azt éven, benneria kerrek L beu fog figurálni
éveim kánában. Ez pedig már nem az önbizalom
kora, kivált ha az ember beleges; úgy vagyot,
mint a ki ömmeretlen mely vixbe lábol, minden
lejét félve kerrel.

Igen! példányod nálam — ha keszöt kapnék
is — lesz: de, öcsém, »jet es redd el!« Po.,

bers embeire olyan formát, hogy talán felvándulok,
maga tavaszon: akkor, harkinté csak példányosdéré
is, Reingelen leírse körövre jöni: elresem.

Izzam - e már látogatóimról J. Mikánál. Zár,
jel köze: rád ugyan haragnak ám! azt mondja, úgy
elfeledkennél róla mint Póza Istvánról (nb. e megér
idomsalan külsője miatt inkább haragnak ki) - ege
sken elkerétyedél! Mire hát van szódtük a mult
őki vacsora, én is csatlakom. Igen jól emlékszem,
hátka meg az a díszes cholera nem gyorsul a vité
ken! Így is látunk az agselti barlangos és más
gömböri nevezetéseket. Felvándulunk, kezen
Mikánál, Templembe is Izzam Miklóskos, (ki
a mult napokban jainte megfordult nálam). Zár,
tam Sáros-szagg - Parakos s a "csürkös Sároske"
gyeles eszt. Aug. kötevényül szeptember vége,
ig Mikánál laktam.

Ma versem Ga'pár levelet Berlinből, misze,
vint Puhaszoljam ki, az isziga (fogósi pap a du
na mellett), nem lenne - e hajlandó a kóborvári ele
gesica theologia tanféléket felvállalni. Izzam az is,
nah, de nem hiszem, hogy Erdélybe menjen.

Szilágyi horvát bánasját .... a kalapján, azt
látom, szivébe nem látok. A minap önké araba
vált egy pappal, Kletsovál, a "családi lapok" mer
kessőjével. Nem tudom, olvastad-e a vité? az
atama boldog Sáros bizonyításai, hogy az orda
liát - sün próba seb. általánával nem "isten specia"
ki csodaszéle fogog fenn" hanem olyan családfor
ma. Na, meg is vándulok. e vészag híreslemégete.

A Krönika nem való' kijön sajtó alól. Ismered-e
Skabár? excellentis ki magyar, esquidem bikis em,
bez.

Több nyelvságot nem irok, írja meg Menzovis,
hangyan ráér az 50 varjúfej bevezetésül, mely
hasoságitag rárovasott, minek háttán a jobbágyok,
ra, minthogy fejjare is f. engedélye van. Elég az
korra, és a károlyon, hogy leveled igen jól
esett, & mert én régid daczára a rávolleimel,
& daczára bereger kuszarágomnak, mely sürü
levelezésben akartáltoz, "szereket igen nagyon",
és "annak vége nem vagyok" de a levélnel
erőssal vége vagyok. — Fogadd legközelebb
ölelésemet!

igaz barátod
Aranydánó